

אמר ר' יהודה, חרות על הלחת, נקיבן הוּו
אבנין, ואתחזיאו לתרין סטרין, חרות
גלוּפא דגליפין. אמר ר' אבא, מהאי סטרא
אתחזי סטרא אחרא, ואתקרי מהכא, מה
דכתיב בסטרא אחרא.

רבי אלעזר אמר, בגס הוּו כתיבין, דכל בני
נשא, הוּו אמרין וסהדין, דהא מכתב
אלהים הוא ודאי, דהא כל בני עלמא לא
יכלין למנדע לון כמה דהוּו.

דרעתייהו דאינון דאמרין, נקיבין הוּו, מי
כתיב חרות בלחת, על הלחת
כתיב. אלא הכי תאנא, חמשא קלין אינון
לימינא, וחמשא לשמאלא. ואינון דשמאלא
כלילן בימינא. ומן ימינא, אתחזון אינון
דשמאלא, והכא כלא איהו ימינא, ואתכלילן
אלין באלין, מאן דהוּו בסטרא דא, חמי
לסטרא אחרא, וקרי לון לאינון אתוון. דהא
תנינן, שמאלא אתחזר ימינא, דכתיב מימינו
אש דת למו, ובגין כן מכתב אלהים הוא
ודאי.

הא פיצד, מאן דהוּו מסטרא דא, הוּו קרי
בדא, אנכי יי' אלהיך. ומאלין אתוון הוּו
חמי, וקרי לא תרצח. הוּו קרי לא יהיה לך.
והוּו חמי וקרי, לא תנאף. והוּו קרי לא תשא
את שם יי' אלהיך לשווא. והוּו חמי וקרי לא
תגנב. וכלא מסטרא דא, וכך לכלהו, וכדין
מסטרא אחרא, וכלהו כלילן דא בדא כהאי
גוונא. הדא הוא דכתיב, (שמות לב) מכתב אלהים
הוא. מכתב אלהים הוא ודאי.

ויירד משה אל העם ויאמר אלהים. רבי יוסי
אמר, מאי אמירא דא דכתיב ויאמר
אליהם, ולא כתיב מאי קאמר. אמר רבי
יצחק, תא חזי, ארחא דעלמא הוא, פד אתי

אמר רבי יהודה, חרות על הלחת
- נקיבים היו האבנים ונראו משני
צדדים, חרות חקיקה של
חקיקות. אמר רבי אבא, מצד זה
נראה הצד האחר, ונקרא מכאן
מה שכתוב בצד האחר.

רבי אלעזר אמר, בגס היו
כתובים, שכל בני האדם היו
אומרים ומעידים שהרי מכתב
אלהים הוא ודאי, שהרי כל בני
העולם לא יכלו לדעת אותם כמו
שהיו.

לדעתם של האומרים נקובים
היו, האם כתוב חרות בלחת? על
הלחת כתוב. אלא כן שנינו,
חמשה קולות הם לימין וחמשה
לשמאל, ואותם של השמאל
כלולים בימין. ומיהימין נראו
אותם שבשמאל, וכאן הכל הוא
ימין, ונכללו אלה באלה, מה
שהיה בצד זה נראה לצד האחר,
וקוראים את אותם האותיות.
שהרי שנינו, השמאל הפך להיות
ימין, שכתוב מימינו אש דת למו,
ומשום כן מכתב אלהים הוא
ודאי.

הביצד? מה שהיה בצד הנה היה
קורא בזה, אנכי ה' אלהיך.
ומהאותיות הללו היה רואה
וקורא לא תרצח. היה קורא לא
יהיה לך, והיה רואה וקורא לא
תנאף. והיה קורא לא תשא את
שם ה' אלהיך לשווא. והיה רואה
וקורא לא תגנב. והכל מצד זה.
וכך לכלם, ואז מצד האחר, וכלם
כלולים זה בזה כגון זה. זהו
שכתוב (שם לב) מכתב אלהים הוא.
מכתב אלהים הוא ודאי.

ויירד משה אל העם ויאמר אלהים.
רבי יוסי אמר, מהי האמירה הזו
שכתוב ויאמר אלהים, ולא כתוב
מה אמר? אמר רבי יצחק, בא
וראה, דרך העולם הוא, פשפא
שמחה לאדם או פשפא צער -